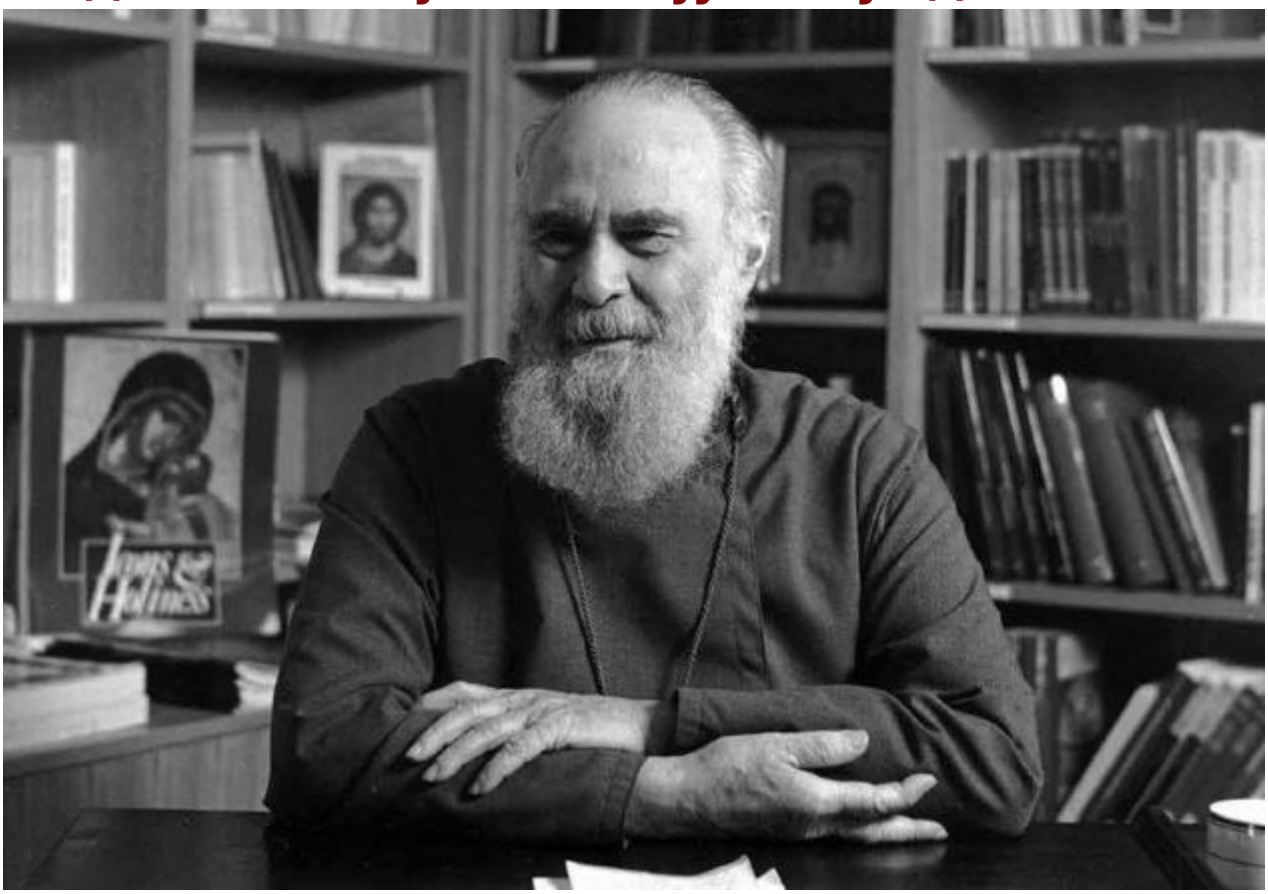
24/10/2020

Беседа о великој моћи коју нам је дао Бог

„Тамо где има неслоге, тамо нема љубави, где има раздељења, тамо нема љубави … А кад људи превазилазе свађе у име Христово, кад остану нераздвојни у име Христово упркос чињеници да нам није увек лако с другима, онда ће тамо бити победа Христа и Духа.“ Тамо има љубави.

У тим речима митрополита Антонија Сурошког звучи главна дефиниција љубави: љубав је мир у име Христово. Понекад није лако то постићи, понекад — по цену невероватних напора, на ивици људских могућности.

Ако постоје неслагања у мањим питањима, разлике у погледима и укусима, али постоји јединство у Христу, онда се сви спорови и противречности могу решити.

Љубав је велика сила која може подизати из мртвих, стварати, одолевати и одушевљавати.

Све се у животу поима љубављу. Човек не схвата у потпуности којом снагом је обдарен од рођења.

Многи дарови су нам дати од Бога. Али главна ствар је неизмерни, колосални потенцијал љубави. У сваком срцу постоји резервоар који може садржати Онога који је Љубав.

Али ако овај резервоар не напунимо добром, захвалношћу, напуниће се смећем и злом.

Лако је препознати особу која поседује дар љубави. По нежној ароми у ваздуху утврђујемо да негде у близини цвеће расте и мирише. Тако је и са људима. Човек који има Христа у свом животу може се препознати по срцу пуном љубави и милостивости, по доброти, радости којом зрачи око себе. «По томе ће сви познати да сте моји ученици, ако будете имали љубав међу собом» (Јован 13,35).

Ако говоримо о љубави, али је не показујемо, онда наше речи немају вредност. Волимо само када цео свој живот, своје поступке, речи, мисли испунимо љубављу. Морамо бити испуњени љубављу. Као што јесења киша натапа земљу која је током лета пресушила, тако би љубав требало да натапа наше суве, отврднуле душе и да доноси плодове.

***

Немогуће је живети, радити или се молити без љубави.
Права молитва долази само из срца које воли.

Молимо се за живе, бринући се о њима и саосећајући са њима, молимо Господа да им се смилује, да их утеши и исцели. Молимо се за преминуле из љубави према њима, надајући се милости Божијој у односу на њих и на њихов удео. Захваљујемо Богу на животу и Његовим милосрђима, са страхопоштовањем према Њему.

Молитва је језик љубави. Молитве не долазе из зла срца. Молитва се рађа у љубави.

Митрополит Антоније (Паканич)

Извор: Православнаја жизањ

(са украјинског превела Јелена Бујевић)

— spc.rs